

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 29. května 2018 v trestní věci obžalovaného J. ■■■■■ B. ■■■■■, narozeného ■■■■■, bytem ■■■■■, toho času ve vazbě ve Vazební věznici Ostrov,

takto:

Stížnost obžalovaného J. ■■■■■ B. ■■■■■ proti usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 24. 4. 2018 č. j. 4 T 127/2017-386 se podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Karlových Varech podle § 72 odst. 1 trestního řádu ponechal obžalovaného J. ■■■■■ B. ■■■■■ ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu.
2. Proti usnesení podal včasnou stížnost obžalovaný prostřednictvím obhájce, stížnost však nebyla konkrétněji zdůvodněna.
3. Krajský soud v Plzni z podnětu stížnosti obžalovaného přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu předcházejícího řízení a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.
4. Krajský soud nezjistil v řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného usnesení, žádné procesní vady vedoucí k jeho zrušení. Napadené usnesení je věcně správné a zákonné. Okresní soud v odůvodnění uvedl, jaké úvahy ho vedly k závěru o ponechání obžalovaného Breziny ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu. Krajský soud se s jeho argumenty zcela ztotožnil a může na ně z důvodu stručnosti odkázat, zvláště za situace, kdy obžalovaný ani prostřednictvím obhájce stížnost nezdůvodnil, a proto chybí konkrétní námitky, jimiž by se měl soud druhého stupně zabývat.
5. Je nutno konstatovat, jak také činí okresní soud v napadeném usnesení, že soudy obou stupňů již o vazbě obžalovaného několikrát rozhodovaly, krajský soud naposledy usnesením dne 12.12.2017.
6. Trestní stíhání je důvodné, což vyplývá zejména z toho, že ve věci bylo již meritorně rozhodnuto, i když zatím nepravomocně, neboť obžalovaný podal proti rozsudku odvolání do výroku o vině i do uloženého trestu. O jeho odvolání bude krajský soud rozhodovat 12.6.2018.
7. Okresní soud vysvětlil důvody, na základě kterých i nadále dovozuje vazbu útěkovou i předstížnou. Krajský soud se s jeho závěry ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje. Lze souhlasit s tím, že obžalovaný není k místu současného pobytu u své babičky významně vázán a zejména že mu hrozí v případě uznání viny vysoký trest, který mu byl zatím nepravomocně uložen v trvání pěti let. S ohledem na uvedené skutečnosti je obava, že by obžalovaný mohl v případě propuštění na svobodu uprchnout nebo se skrývat, aby se trestnímu stíhání, potažmo výkonu uloženého trestu vyhnul, zcela namíste. Pokud se týká vazby předstížné, tedy obavy z opakování či pokračování v trestné činnosti, ta stále vyplývá z charakteru stíhané trestné činnosti. Obžalovaný měl poškozené vyhrožovat po delší dobu, nikoliv jednorázově, měl vůči ní použít i násilí za účelem vykonání pohlavního styku a vynucovat si další způsoby sexuálního uspokojení. Navíc se sexuálně motivovaného jednání měl dopustit ještě jako nezletilý vůči nezletilé dívce v minulosti a obou jednání se měl dopustit pod vlivem alkoholu. Existuje tudíž důvodná obava,

žw v případě propuštění na svobodu by mohl v obdobném jednání pokračovat.

8. S ohledem na uvedené skutečnosti proto krajský soud zamítl stížnost obžalovaného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 29. května 2018

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Daniela Jeřábková v. r.